

Книгата на Даниил — девета част

Вестта на първия ангел

Jeff Pippenger

2023-12-04

Първата глава на Даниил представлява вестта на първия ангел от Откровение, глава четиринадесета. Йоаким символично посочва, че това е овластяването на вестта на първия ангел, а не нейното настъпване при „времето на края“. Всички пророци посочват „последните дни“ на следствения съд, така че главата представя 11 септември 2001 година, когато започна процесът на изпитване на сто четиридесет и четирите хиляди. В Малахия, глава трета, този процес е представен като очистителен процес, когато един вестител приготвя пътя за Вестителя на завета, за да дойде внезапно в Своя храм. Вестителят, който приготвя пътя, който е също и „гласът“, който вика в пустинята, е също и изпит, който е част от очистителния процес. В Малахия, глава трета, сто четиридесет и четирите хиляди са представени като левиевите синове. Левиевите синове представляват онези, които застанаха с вестителя Моисей при бунта около златното теле, което представляваше образа на звяра.

Преминаването през изпитанието на образа на звяра е друга библейска илюстрация на второто от трите изпитания, които съставляват процеса на очистване. Синовете на Левий трябва да преминат през това изпитание, преди да бъдат запечатани.

Запечатването в осма и девета глава на Езекиил е още една илюстрация на процеса на очистване, започнал на 11 септември 2001 г. В осма глава онези в Ерусалим, които накрая се покланят на слънцето, представляват четирите поколения на Лаодикийския адвентизъм. В девета глава онези, които получават печата, въздишат и плачат за мерзостите, които се извършват в Ерусалим. Ерусалим е Божията църква.

Вестите на трите ангела са също и илюстрация на процеса на очистване. Трите вести представляват трисъпков процес на изпитване, и се изисква синовете на Леви да издържат първото изпитание, за да бъдат изобщо включени във второто изпитание. Третото изпитание е различен вид изпитание, защото представлява изпит, който установява дали синовете на Леви успешно са издържали първите две изпитания. То е пророчески лакмусов тест. Първото изпитание е хранително изпитание (в духовен смисъл), защото то се издържа или се проваля въз основа на това дали синовете на Леви приемат вестта, дадена от Светия Дух чрез Илия, вестителя, който приготвя пътя за вестителя на завета.

Първият стих на книгата Откровение подчертава сериозността на тази вест. Той умишлено посочва, че вестта, която човешкият вестител, представен като Йоан, изпраща до църквите, му е дадена от Гавриил, който я е получил от Христос, а Той от своя страна я е получил от Отца. Вестта на Илия притежава властта на Божеството и да се отхвърли вестта на Йоан, или на Илия, или на „гласът на викация в пустинята“, означава да се отхвърли Откровението на Исус Христос.

Второто изпитание е зрително изпитание, защото след като синовете на Левий са изяли вестта на Илия, която беше в ръката на ангела, слязъл да освети земята със славата си, те са приели библейската методология, която им позволява правилно да разпознават знаменията на времето. Тази методология позволява на синовете на Левий да разпознаят, че тези знамения на времето показват, че църква и държава се съединяват в Съединените щати, в изпълнение на изпитанието на образа на звяра. Още по-важно е, че тези знамения на времето, поставени в контекста на свещените реформаторски линии, съставляват самата същност на Алфа и Омега, като началото онагледява края. Свещените реформаторски линии посочват, че Божият народ трябва да направи всичко, което е по силите му, за да съдейства в делото на подготовката на самия себе си за Божия печат.

И тъй, възлюбени мои, както винаги сте били послушни — не само когато бях между вас, но сега още повече в отсъствието ми — със страх и трепет извършвайте своето спасение. Защото Бог е, Който действа във вас и да желаете, и да вършите според Своего благоволение. Вършете всичко без ропот и препирни, за да бъдете безукорни и незлобиви, Божии чеда без порок сред опако и извратено поколение, между което сияете като светила в света. Филипияни 2:12–15.

Даниил, Анания, Мисаил и Азария, четирима на брой, представляват адвентистите от седмия ден по целия свят, които разпознават 11 септември 2001 година като обозначаването на слизането на ангела от Откровение осемнадесета глава, и избират да вземат скритата манна, която е в ръката му, и да ядат от нея. Скритата манна, която трябва да бъде ядена, както апостол Павел току-що посочи, представлява Бога (скритата манна), Който действа в Своя народ, за да върши Неговата воля и благоволение. Павел представлява вестителя до филиadelphийците, и да се отхвърли неговата вест беше смърт. Даниил, Анания, Мисаил и Азария представляват онези, които избират да ядат скритата манна.

А между тях от синовете на Юда бяха Даниил, Анания, Мисаил и Азария; на които началникът на скопците даде имена: на Даниил даде името Валтасасар, на Анания — Седрах, на Мисаил — Мисах, а на Азария — Авденаго. Но Даниил в сърцето си взе решение да не се осквернява с дела от царските ястия, нито с виното, което царят пиеше; затова поиска от началника на скопците да не се осквернява. Даниил 1:6–8.

Даниил решава, че желае да изяде вестта, която бе донесена от небето на 11 септември 2001 г., а също и да откаже вестта, представена като храната и питието на Вавилон. Асфеназ бе избрал кои от юдейските пленници да бъдат доведени пред царя.

И царят говори на Асфеназ, началника на своите скопци, да доведе някои от израилевите синове, и от царското потомство, и от князете; момци, в които нямаше никакъв недостатък, но красиви на вид, искусни във всякаква мъдрост, сведущи в знание и разумни в наука, и такива, които имаха способност да стоят в царския дворец, и които да научат книжнината и езика на халдейците. Даниил 1:4, 5.

Ако следваме веригата на властта, посочена в Откровение, глава първа, стих първи, Навуходоносор бе наредил на Асфенез да подбере децата, които изпълняваха

предсказанието, което Исаия бе възвестил на Езекия. Асфенез прие вестта и след това я предаде на Мелцар, началника на скопците. Навуходоносор представлява небесния Отец; Асфенез представлява Христос, а Мелцар представлява Гавриил. Асфенез знаеше кои деца да подбере и знаеше, че Даниил ще вземе правилното решение относно храната, още преди да го доведе пред царя.

А Бог бе дал на Даниил да намери благоволение и нежна любов пред началника на скопците. И началникът на скопците каза на Даниил: Боя се от господаря си, царя, който е определил храната ви и питието ви; защо да види той лицата ви по-лошо изглеждащи от момчетата, които са от вашия кръг? Тогава вие бихте изложили главата ми на опасност пред царя. Даниил 1:9, 10.

Мелцар тук посочва първата стъпка от вестите на трите ангела. Първата стъпка е да се боим от Бога, както е илюстрирано чрез страха на Мелцар от Навуходоносор. Еврейската дума „истина“, която е образувана чрез съчетаването на първата, тринадесетата и последната буква от еврейската азбука, по-рано в тези статии бе показана като представяща тристепенния изпитен процес на трите ангела. По този начин бе установено въз основа на няколко свидетели, че вестта на първия ангел съдържа и трите изпита, представени от вестите на трите ангела. Вестта на първия ангел е определена като вечното благовестие, което я определя като същото благовестие от дните на Адам до Второто пришествие на Христос.

И видях друг ангел да лети посред небето, който имаше вечното благовестие, за да го проповядва на живеещите по земята, и на всеки народ, племе, език и люде, като казваше със силен глас: Бойте се от Бога и въздайте Нему слава, защото настана часът на Неговия съд; и поклонете се на Този, Който е направил небето и земята, морето и водните извори. Откровение 14:6, 7.

Първата стъпка от вестта на първия ангел е страхът от Бога. Втората стъпка е да Му се отдаде слава, а третата е настъпването на часа на Неговия съд. Във връзка с вестите на другите два ангела, вестта на първия ангел е: „Бойте се от Бога.“ След това вестта на втория ангел възвестява падението на Вавилон, и било в милеритското движение на първия ангел, било в движението на третия ангел, призивът за излизане от Вавилон е мястото, където се осъществява проявлението на изливането на Светия Дух. В този период от време, независимо дали е представен като Среднощния вик, силния вик или късния дъжд, онези, които прогласяват вестта, прославят Бога. Вестта на втория ангел е мястото, където на Бога се отдава слава, и този период от време води до един определен момент, когато следственият съд започна в милеритската история, или до съда над блудницата Вавилон, който се извършва в кризата на неделния закон.

Страхът на Мелцар представлява вестта на първия ангел и поставя началото на десетдневното изпитване по отношение на храната, като числото десет също означава изпит. Изразът на Мелцар, че се бои от царя, беше същият като това Даниил да се бои от Бога повече, отколкото от царя, и да реши в сърцето си да не се оскверни с храната на Вавилон. Периодът от време, през който Даниил и тримата достойни бяха изпитвани, беше три

години, като по този начин представляваше трите стъпки на вестите на трите ангела.

И царят им определи ежедневна дажба от царските ястия и от виното, което той пиеше, като ги хранеше така три години, за да застанат пред царя в края на това време. Даниил 1:5.

Първата глава на Даниил представлява овластяването на вестта на първия ангел и там се отбелязва началото на изпитанието относно храната, което в милеритската история беше представено чрез изяждането на малката книжка. Изпитният период за Даниил и тримата достойни беше осъществен през първите десет дни от онези три години. Десет е символ на изпитен процес, както е представен при древния Израил, когато те отхвърлиха десетото изпитание, представено от вестта на Исус Навин и Халев. То е представено също и във времето на гонение в смирненската църква.

Не бой се от онова, което ти предстои да претърпиш; ето, дяволът ще хвърли някои от вас в тъмница, за да бъдете изпитани; и ще имате скръб десет дни; бъди верен до смърт, и аз ще ти дам венеца на живота. Откровение 2:10.

Съветът към смирненската църква беше да не се бои от процеса на изпитание; защото, ако се боят от Бога, Той ще възнагради благочестивия им страх с венеца на живота. Този благочестив страх е представен чрез желанието на Даниил да яде небесната манна.

Тогава Даниил каза на настойника, когото началникът на скопците бе поставил над Даниила, Анания, Мисаил и Азария: Испитай, моля ти се, слугите си десет дни; нека ни дадат варива за храна и вода за пиене. После нека бъдат разгледани пред тебе лицата ни и лицата на юношите, които ядат от царските ястия; и както видиш, така постъпи със слугите си. И той се съгласи с тях в това нещо и ги изпита десет дни. Даниил 1:10–14.

Първото изпитание беше да се боят от Бога, както е илюстрирано от Мелцар и от това, че Даниил реши в сърцето си да не се оскверни с вавилонската храна и пиене. Вторият елемент от вестта на първия ангел е да отдадат слава на Бога, което представлява видимо проявление на последиците от храненето. В края на десетте дни Даниил и тримата достойни прославиха Бога чрез своя външен вид.

И в края на десетте дни лицата им се виждаха по-красиви и телата им по-пълни, отколкото на всички юноши, които ядяха от царските ястия. Тогава надзорникът отнемаше определената им храна и виното, което трябваше да пият, и им даваше зеленчук. А на тези четири юноши Бог даде знание и вещина във всяко учение и мъдрост; а Даниил имаше разбиране за всякакви видения и сънища. Даниил 1:15–17.

Четирите деца издържаха първото изпитание относно храната — там, където Адам и Ева паднаха, и което представляваше първото изпитание, на което Христос бе подложен непосредствено след Своето кръщение. Кръщението на Христос беше овластяването на първата вест в Неговата пророческа линия. То овласти и утвърди вестта, провъзгласявана от „гласа в пустинята“. След това, както при Даниил и тримата достойни, Христос беше изпитан по отношение на храната в продължение на четиридесет дни, както и Даниил — в

продължение на десет дни. Даниил и Христос предобразяваха изпитанието на скритата манна в ръката на ангела, който слезе на 11 септември 2001 г. За Христос и за Даниил щяха да последват още две изпитания. Второто изпитание беше онова, при което Даниил и тримата достойни прославиха Бога чрез лицата си. Изпитанието, което последва хранителното изпитание за Христос, също представляваше слава.

А дяволът Му рече: Ако си Божият Син, заповядай на този камък да стане хляб. А Иисус му отговори, като каза: Писано е, че не само с хляб ще живее човек, но с всяко Божие слово. И дяволът, като Го възведе на една висока планина, Му показа в един миг всичките царства на света. И дяволът Му рече: На Тебе ще дам цялата тази власт и тяхната слава; защото на мене е предадена, и на когото поискам, я давам. И тъй, ако Ти се поклониш на мене, всичко ще бъде Твое. А Иисус в отговор му каза: Махни се зад Мене, Сатано; защото е писано: „На Господа, твоя Бог, да се покланяш и само Нему да служиш.“ Матей 4:3–8.

След като Христос издържа изпитанието на храненето, Сатана тогава Му предложи „славата“ на всички царства на света, а Христос вместо това избра да прослави Царя на царете. Адам и Ева се провалиха в първото изпитание и веднага потърсиха да скрият лицата си със смокинови листа, защото вече не проявяваха Божията слава, представена чрез одеждата от светлина, която преди това бяха носили. Когато Даниил и тримата достойни мъже издържаха изпитанието на храненето, тогава им бе дадено „знание и разумение във всяка книжнина и мъдрост; а Даниил имаше разбиране за всякакви видения и сънища.“

Те издържаха второто изпитание, което беше зрително изпитание, проведено от Мелзар. В историята на милеритите вестта на втория ангел отбеляза разграничението между онези, които приеха, и онези, които отхвърлиха вестта на „гласа“, викащ в пустинята, представен от Уилям Милър. Пророчески тогава милеритското движение стана видимият и единствен истински рог на протестантизма, а онези, които отхвърлиха вестта и движението, станаха дъщерите на Рим. Те бяха избрали да ядат храната и да пият виното на Вавилон, за разлика от малката книжка. В края на трите години Даниил и достойните бяха доведени, за да бъдат съдени от Навуходоносор.

А в края на дните, за които царят беше казал да ги доведат, началникът на скопците ги доведе пред Навуходоносор. И царят разговаря с тях; и между всички тях не се намери никой като Даниил, Анания, Мисаил и Азария; затова те застанаха пред царя. И във всяка работа на мъдрост и разум, за която царят ги разпитваше, ги намери десет пъти по-добри от всички влхви и звездобройци, които бяха в цялото му царство. И Даниил остана до първата година на цар Кир. Даниил 1:18–21.

Даниил и тримата достойни мъже издържаха изпитанието от „десет“ дни, а след това, когато положиха последния си изпит, се установи, че са „десет“ пъти по-мъдри от всички останали.

Първата глава на Даниил е първото позоваване на вестта на първия ангел в книгата, състояща се от книгите Даниил и Откровение. Тя притежава същите характеристики като първия ангел от четиринадесета глава на Откровение. Тя утвърждава истината, спомената

най-напред в първия стих на Откровение, защото Навуходоносор даде вест на Асфеназ, който от своя страна предаде вестта на Мелцар, а той след това влезе във взаимодействие с Даниил. Отец даде вест на Христос, Който от своя страна даде вестта на Гавриил, а той след това влезе във взаимодействие с Йоан.

Вестта, която се предава, и която е вестта, запечатана досега, а сега разпечатвана, определя процеса на общуване на Отца с Неговата църква. Първото нещо, което Отец избира да посочи на Своята църква, е тристъпковият изпитателен процес на трите ангела. Божието пророческо Слово е изложило този процес с голяма внимателност чрез няколко пророчески линии, а също и чрез историята на милеритите. Тези истини са съществен елемент от скритата манна, която беше в ръката на ангела, когато той слезе на 11 септември 2001 г.

Невъзможно е да участваш и следователно да издържиш втория изпит, ако не си издържал първия изпит. Тази истина бе ясно представена в историята на Христос и на милеритите. Втора глава на Даниил е вторият изпит, чрез който, както заявява Сестра Уайт, „нашата вечна съдба ще бъде решена“. По-нататък тя заявява, че това е изпитът, който трябва да „издържим, преди да бъдем запечатани“. Този изпит сега е почти приключил.

Втора глава на книгата Даниил е за изпитанието на образа на звяра и напълно уместно е тази глава да е за един велик образ, както и че единствено защото Даниил бе издържал изпитанието относно храната и бе благословен с „десет пъти“ повече „разум“ и „мъдрост“, той можеше да разпознае това изпитание. Както и при предупреждението за изпитанието в писанията на Елън Уайт, изпитанието на образа във втора глава на Даниил е изпитание, представляващо последствия, свързани с живот или смърт.

Поради това царят се разгневи и силно се изпълни с ярост, и заповяда да бъдат избити всички вавилонски мъдреци. И излезе заповедта мъдреците да бъдат избити; и потърсиха Даниил и другарите му, за да бъдат убити. Даниил 2:12, 13.

Има още няколко пророчески въпроса в първа глава на Даниил, които трябва да разгледаме, и в следващата статия ще продължим с тях.

„Видях една група, която стоеше добре защитена и непоколебима, без да дава никаква подкрепа на онези, които биха разколебали установената вяра на тялото. Бог гледаше на тях с одобрение. Бяха ми показани три стъпки — вестите на първия, втория и третия ангел. Моят придружаващ ангел каза: „Горко на онзи, който премести и един камък или разклати и една игла от тези вести. Истинското разбиране на тези вести е от жизненоважно значение. Съдбата на души виси от начина, по който те биват приемани.“ Отново бях преведена през тези вести и видях колко скъпо Божият народ бе придобил своята опитност. Тя бе получена чрез много страдание и тежка борба. Бог ги бе водил стъпка по стъпка, докато ги бе поставил върху здрава, непоклатима платформа. Видях отделни личности да се приближават към платформата и да изследват основата. Някои с радост веднага стъпиха върху нея. Други започнаха да намират недостатъци в основата. Те желаеха да се направят подобрения, и тогава платформата щеше да бъде по-съвършена, а народът много по-щастлив. Някои слязоха от платформата, за да я

изследват, и заявиха, че тя е положена погрешно. Но видях, че почти всички стояха твърдо върху платформата и увещаваха онези, които бяха слезли от нея, да престанат с оплакванията си; защото Бог беше Главният Строител, а те воюваха против Него. Те разказваха за чудното Божие дело, което ги бе довело до здравата платформа, и единодушно издигнаха очите си към небето и със силен глас прославиха Бога. Това въздейства на някои от онези, които бяха роптали и бяха напуснали платформата, и те със смирен вид отново стъпиха върху нея.“

„Бях насочена назад към прогласяването на първото пришествие на Христос. Йоан бе изпратен в духа и силата на Илия, за да приготви пътя на Исус. Онези, които отхвърлиха свидетелството на Йоан, не се възползваха от ученията на Исус. Тяхната съпротива срещу вестта, която предсказваше Неговото идване, ги постави там, където не можеха с готовност да приемат най-силното доказателство, че Той е Месията. Сатана поведе онези, които отхвърлиха вестта на Йоан, да отидат още по-далеч — да отхвърлят и разпнат Христос. Като сториха това, те се поставиха там, където не можеха да приемат благословието в деня на Петдесетница, което би ги научило на пътя към небесното светилище. Раздирането на храмовата завеса показва, че юдейските жертви и обреди вече няма да бъдат приемани. Великата Жертва бе принесена и бе приета, а Светият Дух, Който слезе в деня на Петдесетница, пренесе умовете на учениците от земното светилище към небесното, където Исус бе влязъл чрез собствената Си кръв, за да излее върху учениците Си благата на Своего умилоствение. Но юдеите бяха оставени в пълен мрак. Те изгубиха цялата светлина, която биха могли да имат относно плана на спасението, и продължаваха да се упоават на своите безполезни жертви и приноси. Небесното светилище бе заело мястото на земното, а те нямаха никакво познание за тази промяна. Затова не можеха да се възползват от ходатайството на Христос в Светото място.

„Мнозина гледат с ужас на поведението на юдеите, които отхвърлиха и разпнаха Христос; и когато четат историята за Неговото позорно малтретиране, мислят, че Го обичат и не биха се отрекли от Него, както направи Петър, нито биха Го разпнали, както сториха юдеите. Но Бог, Който чете сърцата на всички, е поставил на изпитание тази любов към Исус, която те изповядваха, че чувстват. Цялото небе наблюдаваше с най-дълбок интерес как беше приета вестта на първия ангел. Но мнозина, които изповядваха, че обичат Исус и които проливаха сълзи, когато четяха разказа за кръста, се подиграха на благата вест за Неговото идване. Вместо да приемат вестта с радост, те я обявиха за заблуда. Намразиха онези, които обичаха Неговото явяване, и ги изключиха от църквите. Онези, които отхвърлиха първата вест, не можеха да се ползват от втората; нито се ползваха от среднощния вик, който трябваше да ги подготви да влязат с Исус чрез вяра в Пресветото място на небесното светилище. И като отхвърлиха предишните две вести, те дотолкова помрачиха разбирането си, че не могат да видят никаква светлина във вестта на третия ангел, която показва пътя към Пресветото място. Видях, че както юдеите разпнаха Исус, така и номиналните църкви бяха разпнали тези вести и затова нямат никакво познание за пътя към Пресветото място и не могат да се ползват от ходатайството на Исус там. Подобно на юдеите, които принасяха своите безполезни жертви, те възнасят своите безполезни молитви към отделението, което Исус е

напуснал; и Сатана, доволен от измамата, приема религиозен облик и насочва умовете на тези изповядващи се християни към себе си, като действа със своята сила, своите знамения и лъжливи чудеса, за да ги закрепи в своята примка.“ Ранни писания, 258–261.